

אה"ב כשהוא זקני לביתו דבר הרבה בשבחו של הרב מויזניץ ומגדלתו. ומן מרובה אחר פטירת זקני נסע פעם כ"ק אאמו"ר זי"ע אל הרב מויזניץ לגראסוארדין, על שבת מברכים תמו, והי' שם שני שבתות ברצופים, ואתו עמו הי' גם בנו, ה"ה אחיו הנדול הגה"ץ ר' צבי אביגדור שהי' או עדין בחור. ואח"ב נסע אחיו הנ"ל על ימים נראים לגר"וו. ומהן נשתלשל שני ש"ב האחים הר"ר צבי אביגדור והר"ר משה יומפ גאלשטיין ז"ל הי' נבד זקני, נסעו תמיד כסדרן לגר"וו על ימים טובים ושבותות. וגם אני זכתי לנסוע לגראסוארדין בשנותיו האחרונות של רבינו מויזניץ זי"ע תרצ"ד תרצ"ה תרצ"ו, והייתי שם כ"פ על חג השבעות וכ"פ על חג הסוכות, וכ"פ א מיה"ב עד אחר סוכות, וגם על חג הפסח האחרון שנת תרצ"ו זכתי להיות שם. ועוד הרבה פעמים.

וכאשר רצה כ"ק אאמו"ר זי"ל להדרים את הספה"ק קדושת אהרן, שלח את הכתבים לרבי מויזניץ, ע"י ש"ב ר' משה יוסף ג"ש הנ"ל כנסע לגר"וו, להראותם אליו בכדי שתין הסכמה ע"ז, ואמר לו הה"ק מויזניץ שנייה הכתבים אצליו ויעין בהם, ואח"ב כשהוחזרם ונתן לו את מכתב ההסכמה (שכתב בו בין השאר, האי מבא קריישא וכו'), אמר לו הרב מויזניץ בענותנותו, איך קען דרך אין דעם וויפיל דער האן אין בני אדם (כי ספרו של ק"ז הוא רובו ככלו עד הסוף).

ושמעתי מפ"ק אאמו"ר זי"ע, שק"ז הי' בידיות גדול עם הנאון האדיר מהרש"ג זי"ל אבדק"ק סעמיהאל, ודכירנא שהיו הרבה הלווי מכתבים בינהם במ"מ של הלכה, וכמה מהם נרפסו בשוו"ת מהרש"ג, ובמספר הדין. ופ"א הי' באונגרן זמן, אשר אנשים הרווחו מעתה הרבה ונעשו עשירים, ולהם חרים האלו היו צריכים להרבה מעות, ע"כ לו הטעורים סכומים גדולים על פרצענט, ושלמו הפרצענט על יום. והנאון מהרש"ג התיר את העני על איזה אופן, וכק"ז בירר ההלכה שיש בזה איסור ריבית, והם פלפלו בינהם במכתבים ע"ז, ומהרש"ג כתוב לו חוו"ד להיתר וגם באיזה אופן יכתבו הכתב היתר עסקא, וכק"ז כתוב לו דעתו לאיסור, וככה נמשך השקלה וטירא בינהם זמן רב. עד שפ"א ביום ז' אדר בק"ק קאלאב, כאשר ק"ז ישב שם באכסניהו וקבל פתקאות, והבית הי' מלא אנשים, ופתאום הגיע לשם מהרש"ג לבקרו, וכאן מצא בעל חוב לגבות את חובו, ורצה ק"ז לדבר עמו בעניין הנ"ל פא"פ, וע"כ שלח את כל העם שהי' נמצאים שם החוצה, ופלפלו בינהם משך זמן של שעה וחצי, וסוף דבר הי', שהמהרש"ג הודה לך"ז לאיסור.

והנה אחרי זמן מה נהפק הגלגול ר"ל, ואני זכר עוד את המצב שהי' אז, אשר הרבה אנשים שנעו או עשירים ירדו מנכסיהם אה"כ ונעשו עניים. והנה זקני זצוק"ל היה רגיל לבוא מסאלקא להאדאים קודם הפסח על שבת אחד כדי לדרש הדרשה, ושמעתי אז מפ"ק שאמר בתוך דרישתו, שידעו אשר העני הנ"ל הי' ריבית גמור, וע"כ נתהוה מזה הצרה שהרבה מאחבי נתדללו ונעשו עניים ר"ל, וכק"ז מלחמת שהחטא הנ"ל גרם. ושמעתי מפ"ק אאמו"ר שצירה זאת אשר נהפק הגלגול נעשה לעניים, התחלת ריק אחורי שהמהרש"ג חור מהיתרו והודה לך"ז לאיסור, וכל זמן שהמהרש"ג עוד החזיק בהיתרו, עדין עשו חיל וגתעשרו, וזה עניין פלא.

וסיפור לי מהותני הגה"ץ מוה"ר שמעי' שווארץ זי"ל הרב מועלץ ואח"ב במאנטרעל (תלמידו המובהק ובן אחותו של מהרש"ג), שפ"א באו שני בעלי דין אל דודו להתדרין לפני בעניין מסוים וקשה, אמר להם: ווען עטץ וואלטס מיך געפאלגט, וואלט עטץ אריבער געפארן קיין האדים, להתדרין לפני הרב דשם.